

ЗАТВЕРДЖУЮ

І. в.о. ректора
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
кандидат технічних наук, доцент

Ігор МАГДАЛІНА

08.05. 2026 р.

ВИСНОВОК

Про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Бабенка Владислава Вікторовича на тему «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої Вченою радою Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ від 30 листопада 2022 року (протокол № 3)

ВИТЯГ

з протоколу спільного засідання кафедр кримінального процесу, криміналістики та домедичної підготовки факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Дніпровського державного університету внутрішніх справ від 08 травня 2026 року

Головуючий – доктор юридичних наук, професор Плетенець В.М.

Секретар – доктор філософії в галузі права Кривопис О.Г.

Присутні:

доктор юридичних наук, професор Юнін О.С., доктор юридичних наук, професор Березняк В.В., доктор юридичних наук, старший дослідник Почтовий М.М., доктор юридичних наук, професор Плетенець В.М., доктор юридичних наук, професор Обшалов С.В., кандидат юридичних наук, доцент Санакоєв Д.Б., кандидат юридичних наук, доцент Захарко А.В., кандидат юридичних наук, доцент Рогальська В.В., доктор філософії в галузі права Кривопис О.Г.

З присутніх – 5 докторів наук, 4 кандидатів наук (доктори філософії) – фахівці за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення дисертаційного дослідження Бабенка Владислава Вікторовича на тему «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень

на досудовому провадженні в умовах воєнного стану», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» щодо його рекомендації для попереднього розгляду та захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

СЛУХАЛИ:

Доповідь здобувача ступеня доктора філософії Бабенка Владислава Вікторовича на тему «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право». У своїй доповіді дисертант визначив мету, завдання, предмет, об'єкт і методи дослідження, розкрив структуру роботи та основні її положення, показав їхню новизну, теоретичне та практичне значення, а також обґрунтував актуальність обраної теми дисертаційної роботи.

Доповідач зазначив, що сучасний етап розвитку кримінального процесуального права України характеризується суттєвими трансформаційними змінами, зумовленими запровадженням правового режиму воєнного стану у зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації. У таких умовах кримінальне провадження, особливо на стадії досудового розслідування, зазнає істотної модифікації, спрямованої на забезпечення ефективного кримінального переслідування, підтримання правопорядку та захисту національної безпеки. Ключову роль у цих процесах відіграє сторона обвинувачення, яка здійснює процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, приймає основні процесуальні рішення та забезпечує координацію діяльності правоохоронних органів. В умовах воєнного стану її повноваження суттєво розширюються, що обумовлено необхідністю оперативного реагування на воєнні злочини, злочини проти основ національної безпеки та інші кримінальні правопорушення.

Водночас таке розширення повноважень супроводжується ризиками надмірного втручання у права і свободи людини, що зумовлює необхідність забезпечення балансу між ефективністю кримінального переслідування та дотриманням принципів верховенства права, змагальності сторін і пропорційності. Відсутність комплексних кримінологічних досліджень та наукових розробок монографічного характеру зумовлюють актуальність обраної теми Бабенка Владислава Вікторовича.

Обрана тема пов'язана з виконанням положень низки наукових і нормативно-стратегічних документів, зокрема Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2021–2025 роки, пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок, затверджених Кабінетом Міністрів України, тематики наукових досліджень Міністерства освіти і науки України, Міністерства внутрішніх справ України, а також науково-дослідних тем Дніпровського державного університету внутрішніх справ.

Метою дисертаційного дослідження є комплексний науковий аналіз теоретичних, нормативних і практичних засад реалізації повноважень сторони

обвинувачення на стадії досудового провадження в умовах воєнного стану та розроблення науково обґрунтованих пропозицій щодо їх удосконалення.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання: дослідити генезу законодавства та теоретичних поглядів щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану; визначити поняття, предмет та функціональне призначення реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану; проаналізувати особливості реалізації повноважень стороною обвинувачення під час проведення процесуальних дій на досудовому провадженні в умовах воєнного стану; встановити особливості реалізації повноважень стороною обвинувачення під час прийняття процесуальних рішень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану; дослідити міжнародний досвід реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану; визначити напрями удосконалення реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану.

Методологічну основу дисертації становить сукупність філософських, загальнонаукових і спеціально-юридичних методів пізнання. Зокрема застосовувалися діалектичний, логіко-семантичний, формально-юридичний, системно-структурний, порівняльно-правовий методи, методи аналізу, синтезу, класифікації, групування, функціональний метод, а також методи моделювання, прогнозування та документального аналізу, що забезпечили всебічність дослідження та обґрунтованість отриманих результатів.

Нормативну основу роботи становлять Конституція України, закони України, міжнародні договори, акти Президента України, Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади. Інформаційно-емпіричну основу дослідження склали дані державних органів України, аналітичні матеріали, довідкові джерела, а також матеріали, що відображають практику реагування суб'єктів сектору безпеки і оборони на виклики та загрози національній безпеці.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що в дисертаційна робота є першим у вітчизняній науці комплексним монографічним дослідженням основних загальнотеоретичних та процесуальних засад, форм і концептуальних положень щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану, в якому сформульовано низку наукових положень, висновків і практичних рекомендацій, що мають важливе теоретико-прикладне значення для науки кримінального процесу, криміналістики та діяльності органів досудового розслідування, зокрема: уперше запропоновано розширити фактичний суб'єктний склад сторони обвинувачення, визначений кримінальним процесуальним законодавством, який повинен включати не лише прокурора, слідчого і дізнавача, а й оперативних працівників, спеціалістів та інших осіб, які беруть участь у формуванні доказової бази.

Обґрунтовано концепцію цифровізації кримінального процесу, яка має стати одним із ключових напрямів його розвитку, що забезпечить можливість

дистанційного проведення процесуальних дій, фіксації доказів у режимі реального часу та збереження доказової інформації в умовах обмеженого доступу до місць подій (розширення джерел доказів, зокрема електронних, цифрових, супутникових та OSINT-даних).

В роботі удосконалено підходи до забезпечення балансу між ефективністю кримінального переслідування та правами людини, адже сучасна модель реалізації повноважень сторони обвинувачення в умовах воєнного стану характеризується поєднанням двох взаємопов'язаних тенденцій: розширення процесуальних можливостей та спрощення процедур і одночасна необхідність забезпечення належного рівня гарантій прав і свобод людини. Оптимізовано механізм забезпечення ефективності кримінального переслідування воєнних злочинів, який залежить від інтеграції сучасних методів доказування, міждержавної співпраці та належної координації між національними та міжнародними інституціями.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані в дисертації висновки і пропозиції можуть бути використані у науково-дослідній діяльності; у правотворчості; у правозастосовній діяльності; в освітньому процесі. Основні положення та висновки дисертації були апробовані на низці науково-практичних конференцій. Результати дослідження відображено у шести наукових публікаціях, із яких чотири опубліковано у фахових наукових виданнях України, а дві – у тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Такими є основні положення дисертації, які відображають теоретичне узагальнення та нове вирішення важливого наукового завдання, що полягає у формуванні на основі аналізу чинного законодавства, практики його застосування, а також наукового доробку вітчизняних і зарубіжних учених, науково обґрунтованих підходів до вдосконалення реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану.

Після доповіді Бабенка В.В. відбулася дискусія, під час якої здобувач відповів на запитання присутніх щодо структури роботи, методологічної та теоретичної основи дослідження, висновків, здобутих за підсумками виконаної наукової роботи, а саме:

Запитання Плетенця В.М.: Чим відрізняється Ваша позиція від існуючих наукових підходів?

Відповідь: Дякую за запитання. На відміну від традиційних підходів, які розглядають повноваження сторони обвинувачення у статичному вигляді, у роботі ці повноваження досліджено в умовах динамічної трансформації – воєнного стану. Я акцентую не лише на розширенні повноважень, а на необхідності їх збалансування через механізми судового контролю та процесуальних гарантій.

Запитання Березняка В.С.: Чи не призводить розширення повноважень прокурора до порушення прав людини?

Відповідь: Дякую за запитання. Такий ризик дійсно існує. Саме тому в роботі доведено, що розширення повноважень повинно супроводжуватися

встановленням чітких меж дискреції та посиленням судового контролю. Ключовим критерієм тут виступає принцип пропорційності, який дозволяє забезпечити баланс між інтересами держави та правами особи.

Запитання Почтового М.М.: Які основні проблеми застосування ст. 615 КПК України Ви виділяєте?

Відповідь: Дякую за запитання. Основними проблемами є наявність оціночних понять, недостатня визначеність підстав застосування окремих процедур, а також ризики неоднакової правозастосовної практики. Це потребує подальшого нормативного уточнення та вироблення єдиних методичних підходів.

Запитання Захарка А.В.: Яку роль відіграє цифровізація у кримінальному провадженні?

Відповідь: Дякую за запитання. Цифровізація є одним із ключових факторів підвищення ефективності досудового розслідування. Вона забезпечує оперативність фіксації доказів, можливість дистанційної участі у процесуальних діях та збереження інформації. Водночас вона потребує чіткого нормативного регулювання щодо допустимості таких доказів.

Після відповідей на запитання було надано слово для оприлюднення висновку науковому керівнику **Гризі Олександрові Вікторовичу**, доценту кафедри кримінально-правових дисциплін Навчально-наукового інституту права та інноваційної освіти Дніпровського державного університету внутрішніх справ, кандидату юридичних наук, який підкреслив, що здобувач обрав досить складну, дискусійну і водночас актуальну й важливу тему для свого наукового дослідження.

Актуальність дослідження також зумовлюється необхідністю врахування міжнародних стандартів кримінальної юстиції, практики Європейського суду з прав людини, положень міжнародного гуманітарного права та діяльності Міжнародного кримінального суду, що особливо важливо в контексті розслідування воєнних злочинів і реалізації принципу комплементарності.

Попри наявність значної кількості наукових праць у сфері кримінального процесу, комплексне дослідження проблем удосконалення реалізації повноважень сторони обвинувачення в умовах воєнного стану залишається недостатньо розробленим, що обумовлює необхідність подальшого наукового осмислення зазначеної проблематики. Відсутність комплексних кримінологічних досліджень та наукових розробок монографічного характеру зумовлюють актуальність обраної теми **Бабенка Владислава Вікторовича**.

Мета та завдання дослідження. Автором досить влучно сформульовано мету дисертаційного дослідження, відповідно до якої вирішено ряд завдань, зокрема: досліджено генезу законодавства та теоретичних поглядів щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану; визначено поняття, предмет та функціональне призначення реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану; проаналізовано особливості реалізації повноважень стороною обвинувачення під час проведення процесуальних дій на досудовому провадженні в умовах воєнного стану; встановлено особливості реалізації повноважень стороною

обвинувачення під час прийняття процесуальних рішень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану; досліджено міжнародний досвід реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану; визначено напрями удосконалення реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану.

Науково-теоретичне підґрунтя та емпірична база дослідження. Результати дисертаційного дослідження Бабенка В.В. є аргументованими, переконливими та отримані завдяки широкому використанню наукових джерел, емпіричного матеріалу та вмілому використанню існуючого масиву методів наукового дослідження. Зміст дисертації демонструє вміння автора доводити власні думки, аргументувати, з посиланням на емпіричні матеріали та статистичні дані доводи й пропозиції.

Зроблені дисертантом висновки відрізняються оригінальністю, переконливою аргументованістю з елементами наукової новизни та практичної корисності. Дослідження Бабенка В.В. є гідним внеском у формування науки кримінального процесу та практики реалізації завдань кримінального судочинства. Наукові положення, розроблені особисто здобувачем, та їх новизна. Дисертація Бабенка В.В. є першим у вітчизняній науці комплексним монографічним дослідженням основних загальнотеоретичних та процесуальних засад, форм і концептуальних положень щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану, в якому сформульовано низку наукових положень, висновків і практичних рекомендацій, що мають важливе теоретико-прикладне значення для науки кримінального процесу, криміналістики та діяльності органів досудового розслідування.

За результатами проведеного дослідження сформульовано низку нових положень, висновків та пропозицій, які виносяться на захист. Основні з них такі: вперше запропоновано розширити фактичний суб'єктний склад сторони обвинувачення, визначений кримінальним процесуальним законодавством, який повинен включати не лише прокурора, слідчого і дізнавача, а й оперативних працівників, спеціалістів та інших осіб, які беруть участь у формуванні доказової бази. Обґрунтовано концепцію цифровізації кримінального процесу, яка має стати одним із ключових напрямів його розвитку, що забезпечить можливість дистанційного проведення процесуальних дій, фіксації доказів у режимі реального часу та збереження доказової інформації в умовах обмеженого доступу до місць подій (розширення джерел доказів, зокрема електронних, цифрових, супутникових та OSINT-даних).

Удосконалено підходи до забезпечення балансу між ефективністю кримінального переслідування та правами людини, адже сучасна модель реалізації повноважень сторони обвинувачення в умовах воєнного стану характеризується поєднанням двох взаємопов'язаних тенденцій: розширення процесуальних можливостей та спрощення процедур і одночасна необхідність забезпечення належного рівня гарантій прав і свобод людини.

Обґрунтовано механізм забезпечення ефективності кримінального переслідування воєнних злочинів, який залежить від інтеграції сучасних методів доказування, міждержавної співпраці та належної координації між національними та міжнародними інституціями. Дістали подальшого розвитку ідеї гармонізації національного законодавства з міжнародними стандартами; положення про розвиток інституту сторони обвинувачення, який повинен здійснюватися на засадах верховенства права, пропорційності, ефективності, цифровізації та дотримання прав людини, що забезпечить досягнення балансу між інтересами національної безпеки та гарантіями справедливого кримінального провадження.

Здійснено ідентифікацію проблемних питань, які вирішує сторона обвинувачення на початковому та подальших етапах кримінальної процесуальної діяльності, а саме стосовно: мінімізації будь-яких ризиків можливих зловживань із боку дізнавачів чи слідчих в умовах розширення їхніх процесуальних повноважень, що обмежують права і свободи інших учасників кримінального провадження, перевірки доцільності проведення тих чи інших слідчих (розшукових) дій, наприклад, вночі, без участі захисника тощо, а також обов'язку визначати та прогнозувати небезпечні ризики участі у процесуальних діях на території обслуговування, зокрема в умовах воєнного стану.

Наукова проблема, нове вирішення якої отримано в дисертації. За результатами проведеного дисертаційного дослідження знайшла розв'язання проблема реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану. Ступінь обґрунтованості і достовірності наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Наявні в дисертації положення, висновки й рекомендації, достатньою мірою аргументовані і науково обґрунтовані. В досягненні мети дослідження були використані загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання.

Повнота висвітлення результатів дослідження зумовлена тим, що основні положення та результати дисертації викладено в 4 наукових статтях, що визначені як фахові з юридичних дисциплін, а також у 2 тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Дисертація Бабенка Владислава Вікторовича на тему «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану», представлена на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 зі змінами, а отже робота може бути рекомендована до розгляду та захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Після цього слово було надано **рецензентам** наукової праці:

Доктор юридичних наук, старший дослідник Почтовий М.М. відзначив високий рівень наукового дослідження Бабенка В.В. Дисертаційне дослідження присвячене актуальній та складній проблемі сучасної кримінальної

процесуальної науки — визначенню теоретичних, нормативних і практичних засад реалізації повноважень сторони обвинувачення в умовах воєнного стану.

Обрана тема є надзвичайно актуальною, оскільки пов'язана із трансформацією кримінального процесуального законодавства України в умовах збройної агресії та необхідністю забезпечення ефективного кримінального переслідування при одночасному дотриманні прав і свобод людини.

Автором здійснено комплексний аналіз: 1) генези інституту сторони обвинувачення; 2) особливостей правового регулювання досудового провадження; 3) трансформації процесуальних дій і рішень; 4) проблем доказування; 5) міжнародного досвіду; 6) напрямів удосконалення законодавства.

Робота має системний характер, логічну структуру та демонструє глибоке розуміння досліджуваної проблематики.

Емпіричну базу дослідження становлять інформаційно-аналітичні матеріали діяльності Національної поліції України та Офісу Генерального прокурора України за період 2015–2025 років, матеріали кримінальних проваджень, судових вироків, а також власний практичний досвід роботи в підрозділах Національної поліції України.

Практичне значення дисертації полягає у в тому, що викладені й аргументовані в дисертації теоретичні положення, висновки та практичні рекомендації впроваджені та використовуються у:

- освітньому процесі – під час викладання навчальних дисциплін «Організація розслідування кримінальних правопорушень», «Криміналістика», «Кримінальний процес», «Оперативно-розшукова діяльність», а також підготовки підручників, навчальних посібників, курсів лекцій;

- науковій діяльності – для подальшого вдосконалення основ методики розслідування окремих видів кримінальних правопорушень на основі сформульованих теоретичних положень, висновків і практичних рекомендацій;

- правозастосовній діяльності – для вдосконалення діяльності органів досудового розслідування підрозділів Національної поліції України.

До позитивних аспектів слід віднести:

- комплексний підхід до дослідження реалізації повноважень сторони обвинувачення;

- системний аналіз змін КПК України в умовах воєнного стану;

- обґрунтування необхідності визначення меж дискреційних повноважень прокурора;

- дослідження цифровізації кримінального провадження;

- врахування міжнародного досвіду та стандартів.

Отримані в дисертації результати є достатньо обґрунтованими, що підтверджується використанням широкого кола нормативних джерел, наукових праць та судової практики.

Автором сформульовано низку нових положень, висновків та пропозицій, які виносяться на захист. Основні з них такі: вперше доведено та обґрунтовано концепцію цифровізації кримінального процесу, яка має стати одним із

ключових напрямів його розвитку, що забезпечить можливість дистанційного проведення процесуальних дій, фіксації доказів у режимі реального часу та збереження доказової інформації в умовах обмеженого доступу до місць подій (розширення джерел доказів, зокрема електронних, цифрових, супутникових та OSINT-даних).

Запропоновано розширити фактичний суб'єктний склад сторони обвинувачення, визначений кримінальним процесуальним законодавством, який повинен включати не лише прокурора, слідчого і дізнавача, а й оперативних працівників, спеціалістів та інших осіб, які беруть участь у формуванні доказової бази.

Удосконалено механізм забезпечення ефективності кримінального переслідування воєнних злочинів, який залежить від інтеграції сучасних методів доказування, міждержавної співпраці та належної координації між національними та міжнародними інституціями.

Аргументовано підходи до забезпечення балансу між ефективністю кримінального переслідування та правами людини, адже сучасна модель реалізації повноважень сторони обвинувачення в умовах воєнного стану характеризується поєднанням двох взаємопов'язаних тенденцій: розширення процесуальних можливостей та спрощення процедур і одночасна необхідність забезпечення належного рівня гарантій прав і свобод людини.

В досягненні мети дослідження були використані загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання.

Зокрема, обрано діалектичний метод наукового пізнання як теоретичний фундамент дослідження при розгляді всіх проблемних аспектів за темою дисертації. Поряд з ним були використані й інші методи, зокрема, формально-логічний – для дослідження поняття, змісту, ознак реалізації повноважень стороною обвинувачення; системно-структурний – для з'ясування організаційних та процесуальних питань, що їх вирішує сторона обвинувачення на початковому та подальших етапах досудового розслідування злочинів в умовах воєнного стану; історико-правовий метод – для дослідження генези законодавства та теоретичних поглядів щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану.

Нормативно-правову та інформаційну основу дисертаційного дослідження складають: Конституція України, Кримінальний процесуальний кодекс України, чинні законодавчі й підзаконні нормативно-правові акти, які регулюють кримінальні процесуальні відносини в нашій державі.

Сформульовані в дисертації положення, висновки, пропозиції і рекомендації є важливим внеском у розвиток науки кримінального процесу, криміналістики та діяльності органів досудового розслідування.

Разом із тим дисертаційне дослідження Бабенка Владислава Вікторовича не позбавлене окремих недоліків і дискусійних положень, які потребують додаткового уточнення або можуть стати предметом наукової дискусії:

1. Потребує більшого використання в роботі емпіричного матеріалу – результатів узагальнення судової практики розгляду справ, пов'язаних із воєнними злочинами.

2. При викладенні матеріалів дисертації виявлено окремі лексичні, граматичні, орфографічні помилки, логічні неточності викладення матеріалу в деяких підрозділах та висновках до розділів.

3. Незважаючи на багату теоретичну частину, у роботі явно не вистачає аналізу конкретних справ або систематизованої судової практики, яка могла б ілюструвати проблеми та суперечності у правозастосуванні. Це знижує переконливість окремих тверджень, які залишаються не підкріпленими реальними прикладами. Використання в роботі актуальних судових рішень, зокрема Верховного Суду або апеляційних чи місцевих судів, дозволило б глибше проаналізувати типові ситуації та запропонувати конкретні шляхи подолання виявлених проблем, особливо у питаннях доведення вини, класифікації порушень та застосування санкцій.

4. Цілком логічним продовженням представленої наукової концепції цифровізації кримінального процесу могла б стати розробка підзаконного нормативно-правового акта – у формі інструкції, порядку або положення – щодо уніфікації процедур дистанційного проведення процесуальних дій, фіксації доказів у режимі реального часу та збереження доказової інформації в умовах обмеженого доступу до місць подій. Такий акт дозволив би врегулювати окремі процесуальні аспекти, встановити єдині процесуальні стандарти щодо збору, оцінки та використання доказової інформації стороною обвинувачення у кримінальному провадженні.

Зазначити, що висловлені зауваження не впливають на позитивну оцінку виконаної роботи і викликані скоріше наявністю новаторських ідей, а також складністю обраного предмету наукового аналізу.

Дисертація Бабенка Владислава Вікторовича на тему «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану», є завершеною самостійною працею, в якій отримано ряд нових науково обґрунтованих теоретичних результатів, що в сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, що полягає у виробленні цілісної концепції формування правових механізмів регулювання щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану, виявленні проблемних аспектів застосування норм кримінального процесуального законодавства в цій сфері, а також виробленні пропозицій та рекомендацій щодо його вдосконалення для підвищення ефективності виконання завдань кримінального судочинства та ефективного здійснення досудового розслідування. Наукова робота відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 зі змінами, а отже робота може бути рекомендована до розгляду та захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Кандидат юридичних наук, доцент Рогальська В.В. відзначила достатній фаховий рівень дисертаційного дослідження Бабенка В.В., виконаного на актуальну тему. Сьогодні в Україні функціонує чимало правоохоронних органів: Служба безпеки України, прокуратура, Національна поліція України, Національне антикорупційне бюро України, Державне бюро розслідувань, Бюро економічної безпеки України та ін. Усі вони мають спільне нормативно визначене завдання – швидке і повне розкриття кримінальних правопорушень, викриття винних та забезпечення правильного застосування закону з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності і жоден невинний не був покараний.

Запровадження воєнного стану стало ключовим фактором трансформації кримінального процесуального законодавства України, зокрема – через формування спеціального правового режиму досудового провадження, передбаченого розділом IX-1 КПК України, який забезпечує безперервність кримінального переслідування в умовах збройного конфлікту.

За умов підвищеного службового навантаження в умовах воєнного стану зростає рівень відповідальності за прийняті процесуальні рішення. Ключовим у цьому аспекті виступає інститут сторони обвинувачення у кримінальному провадженні. Розширення процесуальних повноважень сторони обвинувачення супроводжується спрощенням окремих процедур, однак такі спрощення створюють ризики порушення прав людини, зокрема права на захист, конфіденційність спілкування із захисником та принципу змагальності сторін.

Актором доведено, що надання стороні обвинувачення додаткових повноважень (зокрема щодо перекладу, ініціювання процесуальних дій без судового контролю, доступу до інформації) потребує встановлення чітких нормативних меж і процесуальних гарантій. Також обґрунтовано, що ключовим критерієм допустимості обмеження прав людини в умовах воєнного стану є принцип пропорційності, який забезпечує баланс між інтересами національної безпеки та правами особи.

Саме це зумовлює актуальність обраної теми Бабенка Владислава Вікторовича.

Результати дисертаційного дослідження є аргументованими, переконливими та отримані завдяки широкому використанню наукових джерел, емпіричного матеріалу та вмілому використанню існуючого масиву методів наукового дослідження. Зміст дисертації демонструє вміння автора доводити власні думки, аргументувати, з посиланням на емпіричні матеріали та статистичні дані доводи й пропозиції.

Дисертація Бабенка В.В. є одним з перших у вітчизняній науці комплексним монографічним дослідженням основних загальнотеоретичних та процесуальних засад, форм і концептуальних положень щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану, в якому сформульовано низку наукових положень, висновків і практичних рекомендацій, що мають важливе теоретико-прикладне

значення для науки кримінального процесу, криміналістики та діяльності органів досудового розслідування.

Обґрунтовано, що міжнародний досвід підтверджує доцільність поєднання розширених повноважень сторони обвинувачення з ефективними механізмами контролю, незалежності та підзвітності.

Встановлено, що принцип комплементарності Міжнародного кримінального суду визначає провідну роль національних органів прокуратури у розслідуванні міжнародних злочинів та зумовлює необхідність гармонізації національного законодавства з міжнародними стандартами.

Виявлено проблемні питання, які вирішує сторона обвинувачення на початковому та подальших етапах кримінальної процесуальної діяльності, а саме стосовно: мінімізації будь-яких ризиків можливих зловживань із боку дізнавачів чи слідчих в умовах розширення їхніх процесуальних повноважень, що обмежують права і свободи інших учасників кримінального провадження, перевірки доцільності проведення тих чи інших слідчих (розшукових) дій, наприклад, вночі, без участі захисника тощо, а також обов'язку визначати та прогнозувати небезпечні ризики участі у процесуальних діях на території обслуговування, зокрема в умовах воєнного стану;

Аргументовано правові положення про розвиток інституту сторони обвинувачення, який повинен здійснюватися на засадах верховенства права, пропорційності, ефективності, цифровізації та дотримання прав людини, що забезпечить досягнення балансу між інтересами національної безпеки та гарантіями справедливого кримінального провадження.

Нормативно-правову та інформаційну основу дисертаційного дослідження складають: Конституція України, Кримінальний процесуальний кодекс України, чинні законодавчі й підзаконні нормативно-правові акти, які регулюють кримінальні процесуальні відносини в нашій державі.

Основні положення та результати дисертації відображено у шести наукових публікаціях, із яких чотири – статті у виданнях, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, дві – тези у збірниках наукових доповідей, оприлюднених на міжнародних науково-практичних конференціях.

У цілому позитивно оцінюючи дисертацію Бабенка Владислава Вікторовича необхідно висловити ряд зауважень, звернути увагу на твердження, що викликають сумніви та можуть слугувати підґрунтям для дискусії під час її захисту:

1. У роботі обґрунтовується необхідність визначення меж дискреції прокурора, однак відсутні чіткі критерії їх законодавчого закріплення, що знижує практичну визначеність запропонованих положень.

2. Автор підкреслює важливість судового контролю, проте недостатньо конкретизує механізми його реалізації в умовах обмеженого функціонування судової системи під час воєнного стану.

3. Аналіз міжнародного досвіду є достатньо ґрунтовним, проте автор міг би ширше використати практику Європейського суду з прав людини для підкріплення своїх висновків.

4. Робота тільки виграла б, якби автор направив свої пропозиції зі змінами до чинних нормативно-правових актів, які регламентують кримінальну процесуальну діяльність в умовах воєнного стану, до Верховної Ради України.

Висловлені зауваження не впливають на позитивну оцінку виконаної роботи і викликані скоріше наявністю новаторських ідей, а також складністю обраного предмету наукового аналізу.

Дисертація Бабенка Владислава Вікторовича на тему «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану», є завершеною самостійною працею, в якій отримано ряд нових науково обґрунтованих теоретичних результатів, що в сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, що полягає у виробленні цілісної концепції формування правових механізмів регулювання щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану, виявленні проблемних аспектів застосування норм кримінального процесуального законодавства в цій сфері, а також виробленні пропозицій та рекомендацій щодо його вдосконалення для підвищення ефективності виконання завдань кримінального судочинства та ефективного здійснення досудового розслідування. Робота відповідає вимогам до оформлення дисертації, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40 та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 зі змінами, а отже, робота може бути рекомендована до розгляду та захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Доктор юридичних наук, старший науковий співробітник Березняк В.С., який відзначив актуальність теми дисертаційного дослідження, правильно обрані методи дослідження, з урахуванням поставленої мети, а також об'єкта та предмета дослідження. Березняк В.С. наголосив, що робота має наукову новизну, адже автором вироблено ряд пропозицій до законодавства, що регулює суспільні відносини у сфері кримінального процесу та криміналістики. Загалом дисертація Бабенка Владислава Вікторовича на тему «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану», є завершеною науковою працею, відповідає всім вимогам, які висуваються до такого виду робіт та може бути рекомендована до розгляду разовою спеціалізованою вченою радою для захисту.

Доктор юридичних наук, професор Плетенець В.М. відзначив, що дисертаційне дослідження виконане якісно, на високому науковому рівні, отримані результати є об'єктивними. Позитивним моментом роботи є вміння автора обґрунтовувати власну думку, проводити наукову дискусію із вченими, послідовно, логічно та системно викладати матеріал.

Структурно вдалою видається побудова змісту дисертації. Переконливими варто назвати загальні висновки, якими показана ступінь вирішеності проблеми, що визначена у вступі до роботи.

Дисертаційне дослідження Бабенка В.В. виконане відповідно до вимог Міністерства освіти і науки України. Автор дослідження має достатню кількість наукових статей у фахових виданнях та опублікованих тез виступів на конференціях. Дисертаційна робота виконана самостійно, має комплексний і завершений характер.

Здобувач акцентував увагу на окремих положеннях роботи, що заслуговують на увагу, є цікавими та ґрунтовними. Актуальність, завдання, наукова новизна та висновки, в цілому відповідають вимогам, встановленим Міністерством освіти і науки України.

Загалом результати дисертаційного дослідження мають, безумовно, як теоретичне, так і практичне значення. Тому дисертаційна робота Бабенка Владислава Вікторовича на тему «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану» підготовлена на достатньому науковому та методологічному рівні і в цілому заслуговує позитивної оцінки, тому може бути рекомендована до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

Доктор юридичних наук, доцент Обшалов С.В. відзначив високий теоретичний рівень дисертації Бабенка В.В. Дисертаційне дослідження характеризується самостійністю і цілісністю, високим науковим рівнем, теоретичним та практичним значенням. Актуальність обраної дисертантом теми дослідження не викликає сумнівів, відповідає потребам науки кримінального процесу. Заявлена тема дисертаційного дослідження справляє позитивне враження.

Зміст роботи, перелік наукових публікацій доводить наукову зрілість, володіння здобувачем методикою дослідницької роботи, умінням узагальнювати досягнуте в науці і на основі досягнутого самостійно формулювати гіпотези, положення, висновки, які мають концептуальний характер та є основою для подальших наукових пошуків у цьому напрямку.

Робота відповідає вимогам Міністерства освіти і науки України, які встановлені для робіт такого виду. Дисертант виконав завдання поставлені на початку дослідження, яке присвячене вирішенню актуальної теми для суспільства та держави в цілому.

Кандидат юридичних наук, доцент Захарко А.В. вказав на актуальність теми, на високий рівень роботи і зазначив, що зміст дисертації в цілому характеризується досить високим теоретичним і науково-методологічним рівнем вирішення поставлених завдань, самостійністю і цілісністю проведеного дослідження, що дозволило досягти поставленої мети, виконати дослідницькі задачі і повністю розкрити тему дослідження. Дисертаційне дослідження Бабенка Владислава Вікторовича на тему «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану» підготовлено на достатньому науковому та методологічному рівні і може бути

рекомендовано до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Бабенка Владислава Вікторовича «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право»

Актуальність теми дослідження. Сучасний етап розвитку кримінального процесуального права України характеризується суттєвими трансформаційними змінами, зумовленими запровадженням правового режиму воєнного стану у зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації. У таких умовах кримінальне провадження, особливо на стадії досудового розслідування, зазнає істотної модифікації, спрямованої на забезпечення ефективного кримінального переслідування, підтримання правопорядку та захисту національної безпеки.

Ключову роль у цих процесах відіграє сторона обвинувачення, яка здійснює процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, приймає основні процесуальні рішення та забезпечує координацію діяльності правоохоронних органів. В умовах воєнного стану її повноваження суттєво розширюються, що обумовлено необхідністю оперативного реагування на воєнні злочини, злочини проти основ національної безпеки та інші кримінальні правопорушення.

Водночас таке розширення повноважень супроводжується ризиками надмірного втручання у права і свободи людини, що зумовлює необхідність забезпечення балансу між ефективністю кримінального переслідування та дотриманням принципів верховенства права, змагальності сторін і пропорційності.

Особливого значення набувають положення Розділу IX-1 Кримінального процесуального кодексу України, які передбачають особливий режим кримінального провадження в умовах воєнного стану, включаючи спрощення процесуальних процедур, трансформацію інституту доказування, розширення дискреційних повноважень прокурора та модифікацію механізмів судового контролю.

Актуальність дослідження також зумовлюється необхідністю врахування міжнародних стандартів кримінальної юстиції, практики Європейського суду з прав людини, положень міжнародного гуманітарного права та діяльності Міжнародного кримінального суду, що особливо важливо в контексті розслідування воєнних злочинів і реалізації принципу комплементарності.

Попри наявність значної кількості наукових праць у сфері кримінального процесу, комплексне дослідження проблем удосконалення реалізації повноважень сторони обвинувачення в умовах воєнного стану залишається недостатньо розробленим, що обумовлює необхідність подальшого наукового осмислення зазначеної проблематики.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертацію виконано відповідно до положень Стратегії національної безпеки України (Указ Президента України від 14.09.2020 № 392/2020), Стратегії боротьби з організованою злочинністю (розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.09.2020 № 1126-р), Плану заходів з реалізації Стратегії інформаційної безпеки на період до 2025 року (розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.03.2023 № 272-р), Порядку електронної інформаційної взаємодії Офісу Генерального прокурора та Міністерства внутрішніх справ України (спільний наказ Офісу Генерального прокурора та МВС України від 22.11.2021 № 371/846), тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок Міністерства освіти і науки на 2022–2026 роки (наказ МОН України від 03.02.2022 № 109), тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020–2024 роки (наказ МВС України від 11.06.2020 № 454), Основних напрямів наукових досліджень Науково-дослідного інституту публічного права на 2020–2024 рр.

Мета та завдання дослідження. Метою дисертаційного дослідження є комплексний науковий аналіз теоретичних, нормативних і практичних засад реалізації повноважень сторони обвинувачення на стадії досудового провадження в умовах воєнного стану та розроблення науково обґрунтованих пропозицій щодо їх удосконалення.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

- 1) дослідити генезу законодавства та теоретичних поглядів щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану;
- 2) визначити поняття, предмет та функціональне призначення реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану;
- 3) проаналізувати особливості реалізації повноважень стороною обвинувачення під час проведення процесуальних дій на досудовому провадженні в умовах воєнного стану;
- 4) встановити особливості реалізації повноважень стороною обвинувачення під час прийняття процесуальних рішень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану;
- 5) дослідити міжнародний досвід реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану;
- 6) визначити напрями удосконалення реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану.

Об'єкт дослідження – суспільні відносини, що виникають у процесі здійснення досудового кримінального провадження в умовах воєнного стану.

Предмет дослідження – реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану.

Методи дослідження. Відповідно до поставленої мети, крізь призму об'єкта і предмета дослідження використано різноманітні загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання, основоположним із-поміж яких є

діалектичний метод, що полягає у розумінні будь-якої системи через важливість взаємодії елементів та їхнього взаємозв'язку і визначає стратегію дослідження розвитку інституту сторони обвинувачення.

Формально-логічний метод дав змогу дослідити поняття, зміст, ознаки реалізації повноважень стороною обвинувачення (підрозділи 1.1, 1.2). *Історико-правовий метод* застосовувався для дослідження генези законодавства та теоретичних поглядів щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану (підрозділ 1.1). *Методи аналізу, класифікації, групування та системно-структурний метод* використовувалися для з'ясування організаційних та процесуальних питань, що їх вирішує сторона обвинувачення на початковому та подальших етапах досудового розслідування злочинів в умовах воєнного стану (підрозділи 2.1, 2.2). Використання *соціологічного та статистичного методів* сприяло узагальненню юридичної практики, аналізу емпіричної інформації, пов'язаної з темою дисертаційного дослідження (підрозділи 1.2, 3.1, 3.2). Застосування *функціонального методу* дозволило визначити основні напрями оптимізації реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану (підрозділ 3.2). *Порівняльно-правовий метод* використовувався під час огляду й вивчення юридичної літератури, основних наукових підходів щодо вирішення поставлених завдань дослідження й аналізу вітчизняного та міжнародного законодавства (підрозділи 1.2, 2.1, 2.2, 3.1, 3.2). *Формально-юридичний метод* було застосовано під час дослідження нормативних джерел дисертаційної роботи, що дозволило виявити правові положення, які потребують удосконалення з погляду однозначності та ефективної їх реалізації у практичній діяльності сторони обвинувачення у кримінальному провадженні в умовах воєнного стану (розділи 2 і 3).

Методи аналізу, дедукції, абстрагування, узагальнення та інші формально-логічні методи дали змогу виділити основні формулювання стосовно реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану (розділи 1–3). На основі *методу синтезу* сформовано та викладено загальні висновки за темою дисертації.

Емпіричну базу дослідження становлять інформаційно-аналітичні матеріали діяльності Національної поліції України та Офісу Генерального прокурора України за період 2015–2025 років, матеріали кримінальних проваджень, судових вироків, а також власний практичний досвід роботи в підрозділах Національної поліції України.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертаційна робота є першим у вітчизняній науці комплексним монографічним дослідженням основних загальнотеоретичних та процесуальних засад, форм і концептуальних положень щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану, в якому сформульовано низку наукових положень, висновків і практичних рекомендацій, що мають важливе теоретико-прикладне значення

для науки кримінального процесу, криміналістики та діяльності органів досудового розслідування, зокрема:

уперше:

– запропоновано розширити фактичний суб'єктний склад сторони обвинувачення, визначений кримінальним процесуальним законодавством, який повинен включати не лише прокурора, слідчого і дізнавача, а й оперативних працівників, спеціалістів та інших осіб, які беруть участь у формуванні доказової бази;

– обґрунтовано концепцію цифровізації кримінального процесу, яка має стати одним із ключових напрямів його розвитку, що забезпечить можливість дистанційного проведення процесуальних дій, фіксації доказів у режимі реального часу та збереження доказової інформації в умовах обмеженого доступу до місць подій (розширення джерел доказів, зокрема електронних, цифрових, супутникових та OSINT-даних);

удосконалено:

– підходи до забезпечення балансу між ефективністю кримінального переслідування та правами людини, адже сучасна модель реалізації повноважень сторони обвинувачення в умовах воєнного стану характеризується поєднанням двох взаємопов'язаних тенденцій: розширення процесуальних можливостей та спрощення процедур і одночасна необхідність забезпечення належного рівня гарантій прав і свобод людини;

– механізм забезпечення ефективності кримінального переслідування воєнних злочинів, який залежить від інтеграції сучасних методів доказування, міждержавної співпраці та належної координації між національними та міжнародними інституціями;

дістало подальшого розвитку:

– ідентифікація проблемних питань, які вирішує сторона обвинувачення на початковому та подальших етапах кримінальної процесуальної діяльності, а саме стосовно: мінімізації будь-яких ризиків можливих зловживань із боку дізнавачів чи слідчих в умовах розширення їхніх процесуальних повноважень, що обмежують права і свободи інших учасників кримінального провадження, перевірки доцільності проведення тих чи інших слідчих (розшукових) дій, наприклад, вночі, без участі захисника тощо, а також обов'язку визначати та прогнозувати небезпечні ризики участі у процесуальних діях на території обслуговування, зокрема в умовах воєнного стану;

– ідеї гармонізації національного законодавства з міжнародними стандартами;

– положення про розвиток інституту сторони обвинувачення, який повинен здійснюватися на засадах верховенства права, пропорційності, ефективності, цифровізації та дотримання прав людини, що забезпечить досягнення балансу між інтересами національної безпеки та гарантіями справедливого кримінального провадження.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що викладені й аргументовані в дисертації теоретичні положення, висновки та практичні рекомендації впроваджені та використовуються у:

– *освітньому процесі* – під час викладання навчальних дисциплін «Організація розслідування кримінальних правопорушень», «Криміналістика», «Кримінальний процес», «Оперативно-розшукова діяльність», а також підготовки підручників, навчальних посібників, курсів лекцій;

– *науковій діяльності* – для подальшого вдосконалення основ методики розслідування окремих видів кримінальних правопорушень на основі сформульованих теоретичних положень, висновків і практичних рекомендацій;

– *правозастосовній діяльності* – для вдосконалення діяльності органів досудового розслідування підрозділів Національної поліції України.

Апробація результатів дисертації. Основні теоретичні положення й висновки дисертації оприлюднено на міжнародних науково-практичних конференціях: «Актуальні проблеми імплементації наукових досягнень у практичну діяльність» (м. Київ, 2024 р.), «Тенденції та перспективи розвитку юридичної науки сьогодення» (м. Київ, 2024 р.).

Публікації. Основні положення, сформульовані в дисертації, відображено у шести наукових публікаціях, чотири з яких опубліковані у наукових фахових виданнях України, а також у двох тезах доповідей на науково-практичних конференціях.

Список публікацій здобувача за темою дисертації

1. Бабенко В. В. Генеза кримінального процесуального законодавства щодо реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. 2023. № 1. С. 388-394.
2. Бабенко В. В. Поняття реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану. *Право і суспільство*. 2023. Вип. 5. С. 310-314.
3. Бабенко В. Міжнародний досвід реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану. *Підприємництво, господарство і право*. 2025. №1 (341). С. 123-128.
4. Бабенко В. Напрями удосконалення реалізації стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану. *Підприємництво, господарство і право*. 2025. №2 (342). С. 63-67.
5. Бабенко В. В. Зміна повноважень в умовах воєнного стану суб'єктів яких віднесено до сторони обвинувачення. *Протидія організованій злочинності: проблеми теорії та практики* : матеріали Всеукраїнського науково-практичного семінару, м. Дніпро, 09 грудня 2022 р. Дніпро : ДДУВС, 2023. С. 13–15.
6. Бабенко В. В. Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану : окремі аспекти. *Міжнародна та національна безпека : теоретичні і прикладні аспекти* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Дніпро, 15 березня 2024 р. Дніпро: ДДУВС, 2024. С. 653–654.

Характеристика особистості здобувача. Бабенко Владислав Вікторович, 1988 року народження, громадянин України, освіта вища, у 2011 році закінчив

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ і здобув кваліфікацію магістр права.

З 1 вересня 2022 року по теперішній час – ад'юнкт кафедри кримінального процесу Дніпровського державного університету внутрішніх справ.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація написана грамотно, у ній дотримано норми сучасної української мови, правильно вжито наукові терміни. Кожний із розділів, підрозділів та пунктів побудовані в логічній послідовності. Усе це забезпечує легкість і доступність сприйняття викладених у дисертації положень.

У результаті попередньої експертизи дисертації Бабенка В.В. і повноти публікацій основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Бабенка Владислава Вікторовича за темою «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Бабенка Владислава Вікторовича «Реалізація стороною обвинувачення своїх повноважень на досудовому провадженні в умовах воєнного стану», відповідає спеціальності 081 Право та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283) та вимог Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 зі змінами.

3. Рекомендувати Бабенку Владиславу Вікторовичу звернутись до Вченої ради Дніпровського державного університету внутрішніх справ із заявою щодо утворення разової спеціалізованої вченої ради.

Головуючий засідання –
 професор кафедри криміналістики
 та домедичної підготовки
 факультету підготовки фахівців для органів
 досудового розслідування
 Національної поліції України
 Дніпровського державного
 університету внутрішніх справ
 доктор юридичних наук, професор

Віктор ПЛЕТЕНЕЦЬ

«__» травня 2026 року